

[Pia Christmas-Møller]

ninger er til stede, og at man ved, at der er en plejehjemsplads, den dag man ikke længere kan klare sig selv. Her er der virkelig behov for at yde en ekstra indsats i mange kommuner. Det er vigtigt for de ældres trivsel og livskvalitet, at de kan regne med at få den nødvendige hjemmehjælp, pleje og eksempelvis alarmapparater stillet til rådighed; ligesom visheden om at kunne blive hjulpet igennem kritiske perioder er af stor betydning for såvel den ældre selv som de pårørende.

Derfor skal der være aflastningsmuligheder i form af både dag- og døgntilbud. På samme måde må kommunerne sørge for pladser til færdigbehandlede ældre. Det er utåleligt, at ældre kan blive henvist til at bo på en hospitalsgang på ubestemt tid.

Det Konservative Folkeparti er ikke i tvivl om, at der også i fremtiden er behov for plejehjemspladser. Mange steder er der behov for at opføre nye plejehjem, men også plejehjemmene må give bedre plads til den enkeltes individuelle behov. For eksempel må det obligatoriske lommepengeprincip afskaffes helt og permanent. De ældre, som udmærket kan og vil administrere folkepensionen selv, skal selvfølgelig have mulighed for det. Kun de, der ikke kan eller vil administrere deres egne penge, skal have hjælp hertil. Alt andet er nedværdigende formynderi.

Et andet eksempel er den fysiske placering af plejehjemmene, som skal tage hensyn til de ældres behov for kontakt til lokalsamfundet. Flere kommuner har med held valgt at bygge selvstændige ældreboliger i klynge omkring et plejehjemscenter, hvor der både er fællesaktiviteter og egentlige plejehjemsboliger.

I det hele taget er det altafgørende, at der er forskellige muligheder at vælge imellem for de ældre. Der skal være selvstændige ældreboliger, ældrekollektiver, plejehjemscentre, plejehjem m.v.

Målet er, at de ældre så længe som muligt selv kan bestemme, hvad der for dem er et egnet hjem.

Begrebet »længst muligt i eget hjem« er af nogle blevet misbrugt og er af flere blevet misforstået, som om det ikke længere skal være muligt at få en plejehjemsplads.

Derfor vil jeg her foreslå, at man erstatter formuleringen »længst muligt i eget hjem« med »længst muligt i egnet hjem«, for det er jo det, det drejer sig om.

De ressourcer, som den ældre selv råder over, og som findes i den ældres eget netværk, skal udnyttes, men ikke udtørres. Derfor må pårørende til svagelige gamle og senildemente have adgang til bedre information og aflastning.

Vi vil nøje følge de initiativer, vi for nylig i fællesskab har igangsat for at informere, vejlede og støtte de senildemente og deres pårørende.

Men mere må til, ikke mindst for så vidt angår de senildementes retssikkerhed og bolig- og plejeforhold. Det må der tages fat på, og det lægger vores dagsorden jo også op til.

Folketinget skal fastlægge de overordnede rammer, som sikrer en høj generel standard, og som værner den enkelte mod vilkårlighed. Og så skal Folketinget gribe ind, når principielle problemer opstår, præcis som det skete i forbindelse med enkelte kommuners uacceptable stavnsbinding af ældre plejehjemsbeboere.

Men den konkrete planlægning på ældreområdet foregår bedst decentralt, dvs. ude i kommunerne, hvor man ikke alene kender borgerne, forholdene, personalet og problemerne, men også de løsningsmuligheder, som egner sig bedst.

Kommunerne må sikres handlefrihed til at finde lokalt tilpassede løsninger, og der skal være plads til forsøg.

Af samme grund ser vi gerne, at den forsøgsparagraf, som den borgerlige regering fik indført, udnyttes. De ældre må inddrages i større omfang og mere direkte.

Mange kommuner har allerede oprettet ældreråd. Vi ser gerne, at flere kommuner bakker ideen op. Selvfølgelig skal kommunalbestyrelsen fortsat have det endelige ansvar for den lokale ældrepolitik.

I Det Konservative Folkeparti er vi som sagt ikke i tvivl om, at der i de kommende år bliver et stadig større behov for at skabe en sammenhæng mellem en aktiv og synlig senior- og ældrepolitik. Det er simpelt hen nødvendigt, når vi vil sikre alle i den tredje alder mulighed for et værdigt og indholdsrigt liv.

Og her er der behov for holdningsændringer og nytænkning. I årevis har vi bildt os selv og hinanden ind, at det passede alle bedst med en fast og næsten urokkelig pensionsalder, som desværre stort set kun har kunnet fraviges i nedadgående retning. Vi har bygget sandslotte